

ZVON

148 Main St. - New Rochelle, N.Y. 10802.
P.O.Box 639 - Tel.: (914) 636-4225.

16. září

S V . L U D M I L A

Svatá Ludmila je naší první národní sveticí a bohužel i mučednicí. Je zároveň zosobněním všech těžkostí, na které naráželo křesťanství při svém prvním pronikání do českých zemí.

Byla manželkou prvního českého knížete Bořivoje, který roku 874 přijal křest z rukou sv. Metoděje na Velehradě. Spolu s ním se i ona obrátila na novou víru, pravděpodobně zásluhou kněze Pavla, Metodějova učedníka.

I jí udělil svátostkřtu náš věrozvěst svatý Metoděj.

Nejstarší legendy zdůrazňují její horlivost při šíření křesťanství v pohanských Čechách a dále lidumilnost, od níž je ostatně odvozeno i její jméno. Po Bořivojově smrti rozdala Ludmila většinu svého majetku a pak za vlády svého syna Vratislava se věnovala zbožnému životu. Když její syn roku 916 předčasně zemřel, šlechta ji pověřila výchovou knížecího syna a jejího vnuka Václava. Můžeme bez nadsázky prohlásit, že právě ona z něho vychovala světce. Svým vlivem však vzbudila žárlivost a nevraživost Václavovy matky Drahomíry, která vládla za jeho nedospělosti. Aby předešla dalším srážkám a rozbrojem v rodině, Ludmila se uchýlila na svůj vdovský úděl Tetín v naději, že jí Drahomíra přestane podezírat a nenávidět. V tom se ale zklamala. Drahomíra stále v ní viděla svou nejnebezpečnější sokyni a nejvážnější překážku při uskutečňování vlastních panovačských úmyslů. Její nenávisť dospěla tak daleko, že se rozhodla Ludmilu zavraždit. V noci 15. září 920 poslala na Tetín tlupu úkladných vrahů pod vedením dvou oblíbených dvořanů. Legendy uvádějí i jejich jména: Tunna a Gommon. Ti vnikli do hradu, rozehnali služebnictvo a zardousili Ludmilu provazem, anebo podle některých legend - jejím vlastním závojem. K legendám patří i zpráva, že Ludmila byla včas varována, věděla, co se proti ní chystá, ale přesto neutekla. Přijala svaté svátosti a s odevzdaností do Boží vůle očekávala, jak se události vyvinou.

Jeden z jejích prvních životopisců, mnich Křišťan, syn Boleslava II.

a tedy Ludmilin pravnuček, jí líčí jako paní plnou všelikých plodů dobrotivosti, štedrou v almužnách, neúnavnou v bdění, nábožnou v modlitbách, dokonalou v lásce, přehorlivou v úslužnosti k Božím sluhům, jako matku sirotků, těšitelku vdov, neúnavnou navštěvovatelku vězňů a dokonalou ve všem dobrém konání.

Ludmilino tělo bylo pohřbeno v hradním okolí a nad hrobem se začaly dít zázraky. Z toho líčení vyplývá, že lid uctíval Ludmilu jako světici už bezprostředně po její smrti. Žárlivá Drahomíra zde nechala proto rychle vystavět kapli zasvěcenou sv. Michalovi, aby se věřilo, že původcem zázraků je on a nikoliv svatá Ludmila.

Dlouho však její ostatky u Tetína neodpočívaly. Václav, jakmile přišel na trůn, dal je slavnostně přenést do Prahy a později s velkými pocity pochovat v hradní basilice sv. Jiří. Její úctu zvýšila zpráva kněze Pavla, který prý našel při exhumaci Ludmilino tělo neporušené.

Svatá Ludmila byla již od počátku uctívána jako mučednice pro víru. Její úcta se rozšířila i do okolních zemí a pronikla až do Ruska. Světici si zvolili za patronku naši křesťanští učitelé a vychovatelé. Je také patronkou a vzorem křesťanských matek. A od nepaměti byla nazývána matkou české země a její ochránkyní.

A pretože všetko dobro, ktorého sa im dostalo, pripisujú výhradne Bohu, nehľadajú oslavy, aké stroja ľudia ľuďom, ale len slávu, ktorá je od samého Boha (Ján 5:44); a túžia, aby v nich i vo všetkých svätých bol chválený Boh, ku ktorému ustavične smerujú.

Buď povďačný i za najmenšie dobrodenie a budeš hoden obsiahnuť aj väčšie.

Najmenší dar si váž tak ako najväčší, a čím druhí pohrdajú, pokladaj za obzvláštny podarúnek.

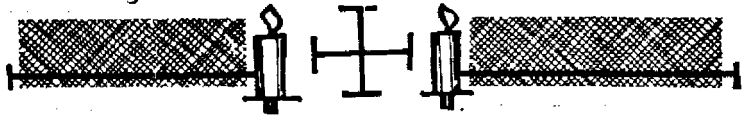
Keď hľadáš na darcovu dôstojnosť, nijaký dar sa ti nebude vidieť malým alebo príliš chatrným. Lebo nič nie je malé, čo nám dáva najvyšší Boh.

Keby nás trestal a šľahal, aj to nám má byť milé; lebo čokoľvek zošle na nás, robí to len pre naše spasenie.

Kto si chce milosť Božiu udržať, nech je vďačný, keď ju dostáva, a trpezlivý, keď sa mu odníma. Nech sa modlí, aby sa opäť vrátila, a nech je opatrný a pokorný, aby ju nestratil.

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI!

LITURGIE

Podle přání svého Zakladatele Církev pokračuje v kněžském úkolu Ježíše Krista především liturgií, bohoslužbou. Činí tak hlavně u oltáře. Tam neustále znovu znázorňuje a zpřítomňuje oběť kříže. Církev pokračuje v kněžském úkolu Krista Pána svátostmi, těmito zvláštními průtoky milosti, jimiž se lidé stávají účastnými nadpřirozeného života. A konečně tím, že obětuje nejvyšší dobrotivému a vznešenému Bohu denní hold své chvály. "Jakou to požívanou pro nebe i zemi", psal náš předchůdce svatě paměti Pius IX., "poskytuje modlící se Církev. Po staletí bez přestání od půlnoci do půlnoci se opakuje zpěv žalmů a Bohem vnuknutých hymnů. Ne- ní hodiny, jež by nebyla svěcena svou zvláštní liturgií; není údobí v životě lidí, které by nemělo svou účast na díkůvzdání, chvále, prosbě a smíru, které ve společné modlitbě vysílá k nebi toto tajemné tělo, to je Církev" (enc. o liturgii *Mediator Dei*).

První úkon tajemného těla Kristova je uctívat Boha bohoslužbou. Druhý je učit jeho členy a posvěcovat je. Třetí je učit svět a posvěcovat ho. V tomto trojím úkolu Církve její liturgie má životní místo. Liturgií Kristus a jeho údy uctívají bez ustání Boha. Prostřednictvím liturgie Kristovy údy přijímají božský život, který jim prýští z Krista, hlavy tajemného těla. Liturgie Církve dělá víc, než že jen posvěcuje. Též učí mocněji, protože promlouvá k celému člověku, k jeho srdci i k jeho rozumu.

* * *

Narození Panny Marie. Slavná kolébka. Díváme se, koho nám to dala - do jakých krás a do jaké velikosti vyrostl neposkvrněný život, který tu dnes vítáme na svět.

Vše, co konáme, i ta nejmenší maličkost je kolébkou něčeho věčného. Velmi se radí cvičit se v těch pohledech, umět se dívat ode všeho do nekonečna - do věčnosti. Ten pohled nám zjeví pravé hodnoty. Je to pohled Aloisův: "Co mi to prospěje pro věčnost?" - Vzhůru srdce! Ode všeho do nekonečných dálav. Tam je jasno, tam se vše správně uvidí a posoudí...

Jsou krásné duše, které si tak navykly na tyto pohledy, že jsou s nimi důvěrně spřízněny. I tvá duše má být krásná. Vše, co konám je začátek něčeho věčného. Vše, co dělám a trpím, zde skončí, ale to vše změní něco na mé věčnosti. Vše zde končí, je začátkem něčeho, co neskončí! - Vážný a odpovědný je život. A je to štěstí, umět se ode všeho dívat do nekonečna

(*Josef Hlouch: "Minutěnka"*)

* * *

Ú M Y S L Y na M Š E S V .

1. - Za zemř. rodiče a příbuzné - pí. Irma Kuzmová
- Za Boží ochranu a požehnání pro novomanžele
Kathy a Frank Daňkovi - rodina Daňkova
2. - Za zemř. Bernarda Horáka - manž. F. a M. Sečka
- Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní a
za vyprošení dalších - rodina Schroeder
- Za zemř. Františka Pavlicu - manželé Kubelkovi
3. - Za zemřelého manžela Jerry-ho - paní Růžena Kankrlíková
- Za zemřelého JUDra. Jaroslava Navrátila - JUDr. František Doubrava
- Za zemřelého Františka Pavlicu - manželé Frank a Mary Filovi
4. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání, a na úmysly paní Anny Trlicové
- Za zemřelého bratra MUDra. Bohumíra - JUDr. František Doubrava
- Za zemřelého Františka Pavlicu - přítel Michael Hamerský
5. - Za zemřelého Bernarda Horáka - švakrová Anna
- Za zemřelou maminku Kateřinu Bohunickou - rodina Volných
- Za zemřelého Henry Juroviche - paní Anna Otrubová
6. - Za zdraví, B. ochranu a požehnání pro manžele Joan a John Škrkoňovy
- Za zemřelou Kateřinu Bohunickou - Mr. and Mrs. Kay and Pat O'Brian
- Za obrácení hříšníků - paní Aloisie Lukša
7. - Za zemřelého manžela Štefana - paní Anna Chmelová s rodinou
- Za zemřelou Kateřinu Bohunickou - Judi and Jim Hanreham
- Za zemřelé rodiče Antonína a Karolinu Slováčkovy - pí. Aloisie Lukša
8. - Za zemřelou Rosalii Bartošovu a za celou rodinu - rodina Bartošova
- Za zdraví, Boží ochranu a požehnání, a na úmysly paní Aloisie Lukša
9. - Za zemřelého Bernarda Horáka - paní Martha Kotouček s rodinou
- Za zemřelou Kateřinu Bohunickou - Pat and David Jackson
- Za Josefa Slováčka - paní Aloisie Lukša
10. - Za zemřelého syna Jiříka - paní Anna Trlicová
- Za zemřelého Jozefa Škrkoně - manželé Janko a Joan Škrkoňovi
- Za Dp. Karla Zabbia - paní Aloisie Lukša
11. - Za zemřelého Bernarda Horáka - manželé Joe a Ann Sečkovi
- Za zemřelého Františka Pavlicu - manželé Paškovi
- Za Dp. Štefana Draka - paní Aloisie Lukša
12. - Za zemřelé Amalii a Theodora Plachých - paní Jolana Pagáčová
- Za zemřelého Františka Pavlicu - paní Pauline Slobodová
- Za živé rodiny dětí Lukšových - paní Aloisie Lukša
13. - Za zemřelého Barnarda Horáka - manželé Dobošovi
- Za zemřelého Františka Pavlicu - manželé Josef a Anna Malíkovi
- Za mír a Boží ochranu - paní Aloisie Lukša
14. - Za zemřelou Alžbětu Bergerovou - její manžel
- Za zemřelého Dra. Karla Štekra - jeho manželka s rodinou
- Za Dp. Vincence Mičulu - paní Aloisie Lukša
15. - Za zemř. rodiče, bratry a sestry a za celou rodinu - pí. P. Sloboda
- Za zdraví, B. ochranu a požehnání a na úmysly paní Aloisie Lukša

16. - Za syna Jeníka, jeho manželku a za celou rodinu - paní Anna Trlicová
- Za zemřelé členy Československého Klubu Manhasset - rodina Daňkova
- Za duše v očištění - paní Aloisie Lukša
17. - Za zemřelou Kateřinu Bohunickou - manželé Magulovi
- Za zemřelou rodinu Tomečkovu - rodina Tomečkova
- Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Josefina Molnarová
18. - Za zemřelou sestru Miladu Havlíkovu - rodina Krupkova
- Za zemřelou rodinu Poláškovu - rodina Tomečkova
- Za zemřelého Františka Pavlicu - pan František Němeček
19. - Za zemřelých Karola a Annu Magulovy - manželé Steve a Ann Magulovi
- Za zemřelou Filomenu Bačíkovu, rodiče a sestry - rodina Tomečkova
- Za zemřelého Františka Pavlicu - manželé Pavel a Drahomíra Blaho
20. - Za zemřelého Vladimíra Pošustu - jeho manželka a děti s rodinami
- Za zemřelé rodiče Antonína a Františku - JUDr. František Hradil
- Za zemřelou Rose Seibert - manželé Pavel a Drahomíra Blaho
21. - Za Jozefa Magulu - manželé Steve a Ann Magulovi
- Za zemřelého Františka Pavlicu - manželé Anežka a Josef Šantorovi
- Za zemřelého manžela Franka, rodiče z obou stran a za jejich děti -
- paní Františka Kostelníková
22. - Za živé a zemř. údy rod. Liškovy, Křížovy a Žaludovy - manž. Liškovi
23. - Za zemř. manžela Karla Vojtěcha a sestru Adélu - pí. Helena Stachová
- Za zemřelého Františka Pavlicu - manželé Václav a M. Jelínkovi
- Za zemřelou Annu Srubjanovu - manželé Jochovi
24. - Za Jozefa Pastiera - manželé Steve a Ann Magulovi
- Za zemřelou Rose Seibert - manželé Jochovi
- Za zemřelého manžela Bedřicha a tetu - paní Marie Hovjacká
25. - Za zemřelou Kateřinu Bohunickou - Mr. and Mrs. S. Ponicelli
- Za zemřelého Bernarda Horáka - paní Josefa Pavlicová
- Za zemřelého Františka Pavlicu - paní Vlasta Macků
26. - Za zemřelého Bernarda Horáka - paní Bessie Brennan
- Za zemřelého Bernarda Horáka - manželé Smrčkovi
- Za stálé zdraví a ochranu Boží pro rodiny Okénkovu a Morris - manželé Okénkovi.
27. - Za zemřelého Václava Myslivce - jeho manželka
- Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Růženu Sedlaříkovu
- Za zemřelou sestru Rose Seibert - manželé Anežka a Louis Bučkoví
- Za zemřelou tetičku Rose Seibert - manž. F. a Jerry Buček s rodinou
28. - Za zemřelého Dra. Václava Lásku a syna - manželka a matka
- Za zemřelého Václava Myslivce - jeho manželka
- Za zemřelou přítelku Rose Seibert - paní Anna Buker
29. - Za zemřelého Víta Malíka a za celou rodinu - rodina Malíkova
30. - Za zemřelého Bernarda Horáka - paní Bessie Brennan
- Za zemřelou rodinu Srubjanovu a Matulovu - manželé Okénkovi

! M O D L E M E S E Z A N A Š E N E M O C N É !

ZEMŘELI: František Pavlica - paní Stachové sestra Adéla Vilma - JUDr. Jaroslav Navrátil - Anna Bařínková a Henry Jurovich. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: ABYS NÁM ŠTĀSTNĚ SHLEDÁNÍ S NAŠIMI ZESNULÝMI DOPŘÁL - PROSÍME TĚ, VYSLYŠ NÁS !

SVĀTOSTÍ MANŽELSTVÍ své životy navzdý spojili: František Štěpán Daněk a Kateřina Helena Alvarez. - ABYS TYTO MANŽELE V LĀSCE A SVORNOSTI ZACHOVATI RĀCIL - PROSÍME TĚ, VYSLYŠ NÁS!

Pan Jaroslav Vařata se dožívá požeňnané OSMDESĀTKY. Z plna srdce mu blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pānu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojně požeňnání.

10. listopadu t.r. M A R T I N S K Ě P O S V Ě C E N Í !

SLOVENSKĀ MŠE SVĀTĀ každou neděli v 10 hodin ráno u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

KRAJANSKĚ BOHOSLUŽBY každou neděli v 10:15 ráno u Panny Marie Karmelské v Astorii v DOLNÍM KOSTELE. Příležitost ke sv. zpovědi od 9:15 do 9:45 v divadelním sále naproti kostelu, kde je pak po bohoslužbách SPOLEČNĀ SNĪDĀNĚ a zkouška pěveckého sboru "Velehrad".

Z T E T Ī N A D O S R D C E Z E M Ě

Tisíciletí nás od tebe dělí, Ludmilo, kněžno. - A přece jsi nám právě dnes tak blízká, jako bys žila s námi, svatého Václava babičko milá. - Nadšená pera těch, kdo o tobě legendy psali, načrtla nám tvou vlídnu podobu - podobu statečné ženy, kterou tvárnila bolest a láska. - Když svatý Metoděj omyl tě pramenem křestním a co ratolest zelenou na Kristův vínný kmen narouboval, počla jsi rozkvétat ctnostmi a dobrých skutků přinášet plody. - Stala ses matkou chudých, nohou chromých, okem slepých, vlídnu těšitelkou vdov a sirotků. - Tys pomohla vždy s úmyslem ryzím a slova tvé útěchy nebyla plytká. Vždyť i tebe tříbil Bůh zurmutkem, abys poznala, kde pravá je radost. - Do hrobu manžela nechal tě hledět, těla svých synů jsi v slzách do hlíny kladla, "když odešli k hvězdám". To proto, abys poznala, že kníže je též jen člověk a knížetem každý bližní že jest, když podle Božího zákona žije. Vždyť Bohu sloužit znamená kralovat a v Bohu všichni jsme bratři. - Stala ses vnímavou žačkou Božského Mistra. Pozemský kříž svůj jsi statečně nesla. - Byla jsi zbožná a mírná ve všem a všelikých plodů laskavosti plná. V almužnách byla jsi štedrá a v nočních pobožnostech vytrvalá,

v modlitbě nábožná, v lásce dokonalá, v pokoře meze neznající. - Však propast tvé dobroty jinou zas propast volá. Šlechtnost vzbudila zlobu.- Tvou snachu trn závisti hlodá, že k tobě lid upírá zraky, že Kněžic v tvých šlépějích kráčí. - Nenávist, po moci touha, ke zlému činu se rozhodnou brzy: Zardousí v tetínském hrádku Kristovu služebnici. - Tak provazem z kalu tohoto světa je vytažena, však provazem pro její šíji: zlatý řetěz slávy. - Z Tetína do srdce země převezl tvé tělo svatý vnuk Václav na Pražský hrad. V kostele svatého Jiří na slavné vzkříšení čekáš. Dvě bílé věže se k nebi pnou nad tvým hrobem. To bílé ruce jsou, jež v modlitbě spínáš, před Božím trůnem voláš své "Kraleš!" - Ty dobrá hvězdo Přemyslova rodu, líbezná Matko českého lidu!- Lid svůj jsi horoucně milovala, lidu jsi svatého Dědice vchovala, za lid i po své blažené smrti prosíš, nikdy mu pomáhat nepřestáváš - Ludmilo svatá. - Bolesti lidu jsou bolestmi tvými. Jeho sláva a radosti jsou tvojí radostí a slávou. - Český lid poznal svou záštitu v tobě a proto k tobě přilnul, s důvěrou k tobě se modlí:

Ty, prabábo našeho rodu, zabraň zlu, ať nerdousí srdce.
Pros, ať tvůj lid roste a sílí podle Boží vůle v dobrém.
Beránkův pokoj nám zjednej a odvráť hlad, mor a válku.
Cestami spásy nás doved' do věčné nebeské slávy! Amen.

(Modlitba, kterou se modlí ve vlasti)

D O N B O S K O

A za túto jeho vernosť a oddanosť k sv. Stolici dostalo sa mu o štyri roky veľkej odmeny a uznania. Na jar roku 1884 prišiel do Ríma šiesty raz a vymáhal si niektoré výsady, ako mali aj iné, od sv. Stolice veľmi podporované kongregácie. V týchto výsadách išlo o úplné osamostatnenie Saleziánskej spoločnosti. Tak napríklad chcel obsiahnuť trvalé právo pre hlavného predstaveného: pripúšťať saleziánskych bohoslovcov ku kňazskej vysviacke na svoju vlastnú zodpovednosť. Roku 1869 bolo mu právo priznané na 10 rokov. Roku 1874 predĺžené o nových 10 rokov. Teraz mu šlo o priznanie tohto práva navždy, aby ani on, ani jeho budúci nástupcovia nemuseli viac o to zápašiť. Vypracoval teda dlhú a veľmi starostlivo zostavenú prosbu. Uviedol v

nej i mená rozličných kongregácií, ktoré takéto výsady už dávno majú. Úfal, že prosbu, tak vážne odôvodnenú, nemôžu odmietnuť. A neodmietli ju. Ale žiadali od neho, aby presne zjistil a dopodrobna udal, komu, kedy, kde a ako bola udelená taká výsada, akú si teraz Don Bosko žiada. Keď to kardinál Ferrieri Don Boskovi oznámil, Don Bosko bol celkom skleslý.

- Hlava mi praskne - žaloval sa svojim priateľom. - Vidím, chcú ma donútiť, aby som sa zriekol svojej prosby. Nuž dobre. Budem žiadať len naj-

potrebnejšie výsady a vrátim sa do Turína. Ak ich dostanem, dobre, ak nie, nuž zasa len trpezlivosť.

Vedel totiž veľmi dobre, že zostavenie takéhoto výkazu, ako si to od neho žiada Kongregácia pre veci biskupov a rehoľníkov, znamená historické študiá na niekoľko rokov a dlhé, ťažké zhaňanie dokumentov po archívoch. V tejto beznádejnosti prišiel mu na pomoc sám Boh. Pápež Lev XIII. prijal totiž 9. mája Don Boska na súkromú audienciu a bol k nemu neobyčajne láskavý. Don Bosko bol vtedy už starec. Kľačať bez podpory bolo mu veľmi ťažko. Pokiaľkol pred Sv. Otcom poďa predpisu a prosil ho, aby mu svoju žiadosť mohol predložiť postojácky.

- Nie postojácky, drahí môj Don Bosko, nie - odvetil Pápež. - Ale sedieť budete so mnou. Hej, sedieť.

A Mons. Macchi musel Don Boskovi hneď podat stoličku. Don Bosko si sadol a pápež sa veľmi starostlivo dopytoval na jeho zdravie.

(Alberti - Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

* * *

Josef Lada: D Ě T E M

Jaroslav Seifert: NA BORŮVKÁCH

Jen ostružiny rozhrnu
a překročím pár stínů,
už spěchám cestou po drnu
do stráně na mýtinu.

Převíslé větve rozplétám,
cesty jsou zotvírány.
A zas vás všechny najdu tam
už nad plnými džbány.

Život nás hodil na pospas
bez výbavy a věna.
Poznávám tváře, ale čas
už setřel mi z nich jména.

Však přece jenom zůstaly
tu věta, tu pár slůvek
a pod chvojí se usmály
rty černé od borůvek.

- Madlenko, co jsi dělala?
ptám se hned nedočkavý.
To je ta, jež se usmála.
Čůpky má kolem hlavy.

Sbíral jsem s vámi jahody,
teď vyčítám se bráním.
Spadl mi lístek do vody,
do světa šel jsem za ním.

